

[Udenrigsministeren.]

— at spille på divergenser eller modsætninger i opfattelser på vestlig side. Jeg ser altså en positiv værdi i disse drøftelser, selv om de ikke i første omgang skulle resultere i et konkret forhandlingsinitiativ i forhold til de østeuropæiske lande og Sovjetunionen.

Hr. Poul Møller berørte dernæst spørgsmålet om, hvordan situationen er med hensyn til Danmarks medlemskab og mulighed for at udmelde sig af NATO, og dér kan jeg sige, at vi har den samme opfattelse ved fortolkningen af § 13, som hr. Poul Møller havde: dels at meddelelsen om en eventuel beslutning skal fremsendes i 1969, dels at en beslutning om at udmelde sig kræver en speciel beslutning af folketinget. Der er ikke tale om noget automatisk udløb; der kræves en handling fra det danske folketings side, hvis Danmark skal udmelde sig. Og når hr. Poul Møller mener, at de 3 partier, som stod bag NATOs dannelse, må enes om at fastholde medlemskabet og basere deres politik herpå, vil jeg gerne svare, hvad jeg har sagt ved tidligere lejligheder: hvis den politiske situation på det tidspunkt, hvor en beslutning eventuelt skal tages, i det store og hele arter sig som i dag, er det regeringens og socialdemokratiets opfattelse, at så bør Danmark fastholde sit medlemskab af NATO. Regeringen baserer, indtil en anden beslutning er taget, sin politik på vort medlemskab af NATO i samme udstrækning, som vi har gjort det tidligere, og alene den omstændighed, at vi går så stærkt ind i drøftelserne på det kommende NATO-ministermøde — det gælder ikke blot i spørgsmålet om det såkaldte initiativ, men det gælder også i spørgsmålet om de konsekvenser, der skal drages af det ensidige franske skridt — alene den omstændighed, at vi går så aktivt ind i disse hovedproblemer, er jo et udtryk for, at vi positivt står på grundlaget af Danmarks medlemskab af NATO.

Hr. Baunsgaard gjorde nogle bemærkninger om u-landsproblemet og NATO, som jeg ikke er rigtig sikker på at jeg forstod rækkevidden af. Jeg ser ikke nogen modsætning imellem den NATO-politik, vi fører, og en forstærket indsats i u-landssamarbejdet. Jeg er heller ikke helt klar over, om hr. Baunsgaard mente, der var tale om

et sådant modsætningsforhold. Jeg forstod nærmest hr. Baunsgaard derhen, at han mente, at vi ligesom satsede for meget på det ene og for lidt på det andet, for meget på de forsvarsmæssige foranstaltninger og for lidt på, skal vi sige de præventive foranstaltninger i forhold til en fremtidig ugunstig udvikling, de foranstaltninger, der består i at fremme samarbejdet med udviklingslandene.

Det er min opfattelse, og det er regeringens opfattelse, at Danmark i de kommende år bør udvide sin aktivitet i samarbejdet med udviklingslandene; men jeg må sige, at jeg tror ikke, det vil være muligt for Danmark at forøge sin u-landsaktivitet hastigere, end vi har gjort det igennem det sidste par år. Den udviklingslinje skal fortsætte, mener jeg. Vi kan naturligvis sagtens her i folketinget, hvis der er den fornødne politiske vilje hertil, beslutte, at Danmark skal yde så og så mange hundrede millioner kroner i u-landshjælp; men hvis man vil have en fornuftig og forsvarlig anvendelse af disse penge i en balanceret u-landsindsats, må vi ikke blot strø pengene ud igennem internationale organisationer, men så må vi kombinere indsatsen igennem de internationale organisationer med vor egen indsats i det tosidede forhold, og her er vi ikke i stand til med det personel, vi har til rådighed i administrationen, og med de personelle ressourcer, vi kan trække på i det udøvende u-landssamarbejde, at forøge væksten i et stærkere tempo, end vi gør i øjeblikket.

Jeg ville tro, at hvis det høje ting ville bevilge u-landsstyrelsen 100 eller 200 mill. kr. mere for indeværende finansår og pålægge os at benytte den samme fordelingsnøgle, som vi har i øjeblikket, så måtte vi sige, at det er vi naturligvis glade for, men vi kan faktisk ikke anvende pengene på en forsvarlig måde. For hele spørgsmålet om tilslutningen til det uhyre vigtige u-landsarbejde er det efter min opfattelse afgørende, at vi er i stand til at administrere de midler, folketinget stiller til vor rådighed, på en forsvarlig måde. Jeg så meget gerne, om man kunne nå frem til — og det kommer altså til i et vist omfang at ske i forbindelse med 3 års planen for statens drifts- og anlægsudgifter — at få lagt en udviklingslinje fast, således at vi i u-landsarbejdet, i u-landsstyrelsen, i